

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1214

град София, 26. 06. 2013 год.

Софийски градски съд, Гражданско отделение, II-г въззивен състав, в съдебно заседание на двадесет и шести юни две хиляди и тринадесета година, в състав :

ПРЕДСЕДАТЕЛ : ЛЮБКА СПАСОВА
ЧЛЕНОВЕ : ТАТЯНА НЕЦОВА
ЕЛЕНА АНДРЕЕВА

като разгледа докладвано от съдия Нецова ч. гр. д. № 7983 по описа на СГС за 2013 год., за да се произнесе, взе предвид следното :

Производство по жалба от [REDACTED] от 28. 05. 2013 год., с която се твърди, че обжалва отказ на ЧСИ за прекратяване на изпълнителното дело и спиране на същото по чл. 307 ал. 3 ГПК. Твърди се с жалбата, че представил на ЧСИ препис от решение на ВКС за отмяна на решение на СРС, на база на което е издаден изпълнителният лист, делото следва да се прекрати по чл. 433 ал. 1 т. 4 ГПК, в постановлението на ЧСИ това искане не е коментирано, ЧСИ е спрял делото на друго основание, като не се е мотивирал защо не прекратява делото. Иска се постановяване на решение за отмяна на постановление на ЧСИ по изпълнителното дело и да се постанови прекратяване на последното. Депозирани са обяснения от ЧСИ, според които жалбата е недопустима, евентуално неоснователна, на подробни съображения. От представеното изпълнително дело в копие е видно, че взискател е ДЗИ ОЗ АД ГА София, длъжник жалбоподателят, при представен изпълнителен лист от 01. 02. 2008 год. по гр. д. № 19305/2006 год. на СРС, ГК, 52 състав. На 05. 04. 2013 год. длъжникът е представил с молба до ЧСИ решение № 256/09. 01. 2013 год. на ВКС, ТК, II отделение по т. д. № 559/2012 год., с което решението на СРС, 52 състав от 02. 11. 2007 год. по гр. д. № 19305/2006 год. е отменено по реда на чл. 307 вр. чл. 303 ал. 1 т. 5 ГПК и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд. Искането с молбата е за прекратяване на изпълнителното дело. Постановено е постановление за спиране на изпълнителното дело на 08. 04. 2013 год., като ЧСИ се е произнесъл по цитираната молба от 05. 04. 2013 год. на длъжника по реда на чл. 309 ал. 2 изр. 1 ГПК. Според чл. 307 ГПК, ако прецени молбата за основателна, Върховният касационен съд отменя решението изцяло или отчасти и връща делото за ново разглеждане в

71

надлежащия съд от друг състав, като посочва и откъде да започне новото разглеждане на делото – ал. 3, това е и процесният случай.

При това положение, разпоредбата, която е приложима, е тази на чл. 309 ГПК, съобразно която : подаването на молба за отмяна не спира изпълнението на решението. По искане на страната съдът може да спре изпълнението при условията на чл. 282, ал. 2 – 6. Ако решението бъде отменено, изпълнението му се спира. В случай че новото решение е различно от предишното, прилага се съответно разпоредбата на чл. 245, ал. 3, изречение второ – ал. 2 ГПК. В настоящия случай хипотезата е по чл. 309 ал. 2 ГПК, поради което, след като първоинстанционното решение, по което е издаден изпълнителен лист, база за изпълнителното дело, е отменено по реда на отмяната по чл. 307 ГПК, като е върнато за ново разглеждане, то изпълнението му се спира, което е и сторил ЧСИ с постановление от 08. 04. 2013 год.

С обжалваното постановление ЧСИ е преценил, че са налице предпоставките на чл. 309 ал. 2 изр. 1 ГПК. Този извод е направен с оглед данните по делото, съдържащи се в решението на касационната съдебна инстанция за отмяна по чл. 307 ГПК, че първоинстанционното съдебно решение е отменено и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд. Този извод на ЧСИ е правилен като съответстващ на закона и на данните по делото. Правилно ЧСИ се е позовал на правната норма на чл. 309 ал. 2 изр. 1 ГПК, според изложеното вече по-горе в настоящите. Нормата е императивна, поради което при наличието на елементите на фактическия й състав, ЧСИ е длъжен да постанови разпоредената от законодателя временна недопустимост на развитие на висящото производство по категорията дела - изпълнителни, включително и разглеждания спор – при която не следва да разглежда искане като това на длъжника за прекратяване на производството и не е разгледано, та по него да не са изложени мотиви, да няма произнасяне, каквито са основните оплаквания с жалбата.

При това положение, настоящият случай в резюме съставлява жалба на длъжник против постановление за спиране на ЧСИ на изпълнително дело по чл. 309 ал. 2 изр. 1 ГПК.

Прекратяване на изпълнението е уредено с чл. 433 ГПК, като хипотеза не е налице към 08. 04. 2013 год., която да е в рамките на ал. 1 т. 1 – 8 включително, която да е установена от жалбоподателя по това дело. Според точка 4 изрично е визирано, че изпълнителното производство се прекратява с постановление, когато : с влязъл в сила съдебен акт бъде отменен актът, въз основа на който е издаден изпълнителният лист, или този акт се признае за подправен, тоест в първото предложение законодателят урежда случай на отмяна на акта, въз основа на който е издаден изпълнителният лист против конкретния длъжник, с влязъл в сила съдебен акт, какъвто настоящият случай несъмнено не е – указанията по касация са за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд, ерго няма влязъл в сила съдебен акт към момента.

Наред с това, подлежащите на обжалване действия са уредени с правната разпоредба на чл. 435 ГПК.

Според ал. 1 на същата, само вискателят може да обжалва отказа на съдебния изпълнител да извърши исканото изпълнително действие, както и спирането и прекратяването на принудителното изпълнение. Настоящият случай не попада в тази категория.

За длъжника са предвидени възможностите по ал. 2 на нормата, които са лимитативно изброени – длъжникът може да обжалва постановлението за глоба и насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестрируемо, отнемането на движима вещ или отстраняването му от имот, поради това, че не е уведомен надлежно за изпълнението, както и постановлението за разносните, респективно по ал. 3 на същата - постановлението за възлагане може да се обжалва само от лице, внесло задатък до последния ден на проданта, и от възискател, участвал като наддавач, без да дължи задатък, както и от длъжника, поради това, че наддаването при публичната продажба не е извършено надлежно или имуществото не е възложено по най-високата предложена цена. Нито една от хипотезите не е поставената за разглеждане.

Следва да се отбележи, че искането с жалбата съдът да постанови прекратяване на изпълнителното дело е недопустимо за разглеждане – прекратяване на такова дело е в правомощията на ЧСИ/ДСИ/, който е органът, произнасящ се с надлежен акт, не и съдът.

Други доводи с жалбата няма релевирани от длъжника.

Жалбата като недопустима съдът следва да остави без разглеждане, резултиращо по отношение и на особеното с нея искане, а производството по делото - да се прекрати.

С оглед изложеното, Софийски градски съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ жалба от [REDACTED] от 28. 05. 2013 год. срещу постановление за спиране от 08. 04. 2013 год. по изпълнително дело № [REDACTED], на ЧСИ Ирина Митова-Кирезиева, рег. № 839, район на действие Софийски градски съд, **без разглеждане**

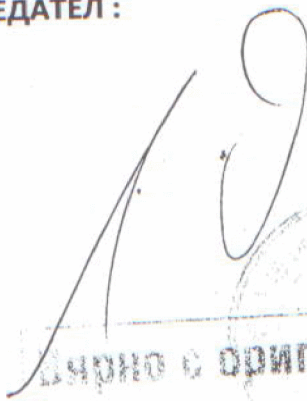
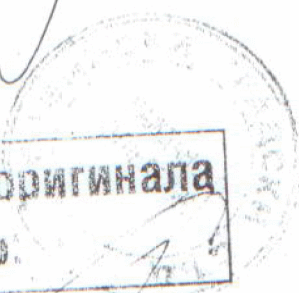
и

ПРЕКРАТЯВА производството по частно гражданско дело [REDACTED], на Софийски градски съд, Гражданско отделение, II-г въззивен състав.

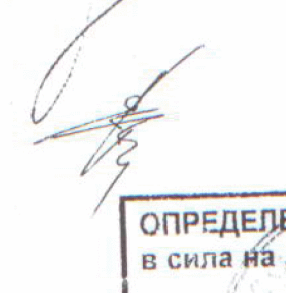
ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва с частна жалба в едноседмичен срок от съобщаването пред Апелативен съд – София.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

Копие с оригинала
Секретар

2.

Секретар

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО Е ВЛЯЗЛО
в сила на 25.09.2013г.

Председател: Секретар: